

τὴν κοντράδα τῆς θείας Ἀναλήψεως, ὁ ὁποῖος διλιγχετιμέντε εἶδε καὶ ἐστοχάστη τὴν λιθίαν τῆς αὐτῆς αὐλῆς πρὸς τὴν ὄστριαν, τὴν ὁποίαν ἐμέτρησε καὶ τὴν ἡῦρε ὀρυῖες τέσσερες, οἱ δύο τοῖχοι ροβινᾶτος καὶ οἱ ἕτερες δύο λιθία καθὼς εἰς τὸ παρὸν ἠύρσκεται καὶ οὕτως ρεφερίρει εἰς τὴν συνείδησίν του καὶ βεβαιώνει ὁ κάτωθεν ὑπογεγραμμένος μὴν ἡξεύροντας νὰ γράφη ὁ ἄνωθεν Κουτούφαρις. Καὶ τὸ αὐτὸ μαντᾶτο, ὡς ἄνωθεν, ἐδόθη εἰς τὰ χέρια τοῦ Νικολ(οῦ) Νίκλου εἰς μαρτυρίας

† Στέλιος Περδικάρης ἀπογράφω διὰ ὄνομα τοῦ μαστρονικολοῦ Κουτούφαρη διὰ νὰ μὴν ἡξέρη νὰ γράφη, ὡς λέγει.

91.

Συμβιβασμὸς τῆς 27 Σεπτεμβρίου 1718. Νοτάριος Ἰω. Δενόρες (Β:βλ. 16 σ. 36).

† Ἐν Χρ(ιστοῦ) ὀνόματι ἀμήν. 1718 Σεπτ(εμβρίου) 27. Τὴν σήμερον ἐνεφανίστησαν ἐμπροσθεν ἐμοῦ νοταρίου καὶ μαρτύρων ἀπὸ ἓνα μέρος ὁ μ(ισσέ)ρ Ζαχαρίας Μοραΐτης¹⁾, λεγόμενος Τραχήλας, ἀνταμῶς μὲ τὴν κυράτσα Σιμπέλλα, θυγάτηρ τοῦ π(ο)τ(έ) σ(ινιό)ρ Νικολοῦ Γαρτζώνη²⁾, ἀνιψιά του καὶ ἀπὸ τὸ ἕτερο ὁ σ(ινιό)ρ Προκόπις Νίκλος, κάνοντας διὰ λόγου του καὶ διὰ ὄνομα τοῦ Θεωδωρῆ ἀνεψιοῦ του, ὁποῦ εὑρίσκεται ὁμήλικο παιδί τοῦ π(ο)τ(έ) Θεωδωρῆ ἀδελφοῦ του, τὰ ὁποῖα μέρη θεληματικῶς τρόπου ἐσυμφώνησαν ὡς κάτω δηλοῦν, ἥγουν ἔγινε γραφὴ τρανσατζιὸς ἀνάμεσα τῶν ἄνωθεν Ζαχαρία μὲ τὸν αὐτὸν Προκόπι καὶ π(ο)τ(έ) ἀδελφόν του, φαίνεται εἰς τὰ ἄτη τοῦ σ(ινιό)ρ Ἀναστάσι Ρουσελάτου³⁾, νοταρίου, στὰς 15 Ἀπριλίου 1711, ἀπάνου εἰς τὴν κρίσιν ὁποῦ ἐν τῷ μέσῳ τους ἔτρεχε μὲ ὅλες ἐκεῖνες τὲς ντικιαρατζιόνες ὁποῦ ἡ αὐτὴ γραφὴ περιέχει καὶ μὲ ἐσμπόρσο ριάλια πενήντα, ὁποῦ τὰ ἄνωθεν ἀδέλφια Νίκλο ἐκάμανε πρὸς τὸν ἄνωθεν Ζαχαρίαν, ἀπὸ τὴν ὁποίαν γραφὴν ὁ αὐτὸς Μοραΐτης ἐρεμοβέρισε μὲ μαντᾶτο τῆς δικαιοσύνης στὰς 16 τοῦ αὐτοῦ μὲ τὴν ρεστετουτζιόν, ὁποῦ ἔκαμεν ὁ ἄνωθεν ἁ σολλιέβο τῶν αὐτῶν ἀπὸ τὸν ἄνωθεν Νίκλον, καθὼς τὰ πάντα φαίνονται ἀντικρὺς τῆς αὐτῆς γραφῆς ἡ νοβάμα της ἀρχινίστη νὰ προσερβίρεται ἡ κρίσις, ὁποῦ ἐν τῷ μέσῳ τους ἔτρεχε, ὅμως στοχάζοντας πάλιν τὰ ἄνωθεν δύο μέρη τὸ ἀμφίβολο τοῦ ἐζίτου, ὁποῦ ἡμπορεῖ νὰ συνέβη εἰς τὴν αὐτὴν ὑπόθεσιν,

¹⁾ Οἶκογ. ἐν Ζακύνθῳ καὶ τοπων. εἰς χωρ. Ὁρθωνιῶν. Μ. Γεώργιος ἱατρὸς (1677). Μαρτυρεῖται καὶ εἶδος σταφυλῆς ἐν Ζακ. καλούμενον Μοραΐτικο.

²⁾ Οἶκογ. Γαρτζώνη ἐνεγράφη ἐν τῇ χρυσοβίβλῳ τῷ 1584. Γ. Γεώργιος ἦτο ὁ τελευταῖος πρωθιερεὺς Ζακύνθου 1814, ὅστις ἐχειροτονήθη μητροπολίτης Ζακ. τῷ 1824. Καὶ τοπων. εἰς περιοχὴν χωρ. Γαϊτάνι (1670).

³⁾ Οἶκογ. ἐκ Διλιανάτων Κεφαλληνίας 1536. Ἀναστάσιος Ρ. συμβολαιογράφος ἀπὸ 1695 - 1733.

σπέζες καὶ ἄλλα ἰνκόμοδα, ὅπου οἱ κρίσεις φυσικὰ προξενοῦνε. Λοιπὸν διὰ νὰ δώσουνε τέλος εἰς τὴν αὐτὴν διαφορὰν εἰσὲ παντοτινὴ ἀκόμη, θέλουν τὰ ἄνωθεν μέρη βολονταριαμέντε καὶ λαουδάρουν ξανάρχα τὴν αὐτὴν γραφὴν τῆς τρανσατζιὸς εἰς τὰ ἄτη τοῦ σ(ινιὸ)ρ Ρουσελάτου εἰς ὅλα τῆς τὰ μέρη διὰ νὰ ἔχη τὸ ἰντιέρο βιγόρε ἰν φόρμα πενάλλι βενετζιάρουμ εἰς τοὺς αἰῶνας καὶ ἐμπορσάρει ὁ ἄνωθεν Νίκλος κάνοντας διὰ λόγου του καὶ διὰ ὄνομα, ὡς ἄνωθεν, πρὸς τοὺς ἄνωθεν Ζαχαρίαν καὶ ἀνεψιά του, τώρα εἰς τὸ παρόν, ἔμπροσθεν ἐμοῦ νοταρίου καὶ μαρτύρων, ριάλια πενήντα, Νο 50, διὰ νὰ μὴν μένη καμμία ἄλλη πρετέζα εἰς τὸ μέσο τους. Καὶ οὕτως ἐσυμφώνησαν περὶ πάττο ἐσπρέσσο μὴν ἔχοντας τόπον τὸ ἄνωθεν μαντᾶτο καὶ ρεμοτζιὸν ὅπου ἔκαμε ὁ ἄνωθεν Ζαχαρίας, μόνον ἢ ἄνω γεγραμμένη γραφὴ τῆς τρανσατζιὸς νὰ ἔχη τὸν τύπον τῆς, ὡς ἄνωθεν, εἰς μαρτυρίας.

† Θόδωρος Ρούσμελης ἀπογράφω γιὰ ὄνομα τῆς κυράτζω σιμπέλλας καὶ μαρτυρῶ.

† δημήτρις μάνεσης ἀπογράφω διὰ ὄνομα τοῦ μπάσμα ζαχαρία διὰ νὰ μὴν ἡξεύρη νὰ γράφη, ὡς λέγει, καὶ μαρτυρῶ.

Προκόπης νίκλος βεβαιώνω.

92.

Προικοπαράδοσις τῆς 28 Ὀκτωβρίου 1718. Νοτάριος Ἰω. Δενόρες (Βιβλ. 16 σ. 61).

† Ἐν Χρ(ιστοῦ) ὀνόματι, ἀμὴν· 1718 Ὀκτ(ωβρίου) 28. Τὴν σήμερον ἀνακραζόμενος ἐγὼ ὁ νοτάριος καὶ οἱ κάτωθεν παρακαλεστοὶ μάρτυρες ἀπὸ τὸν σ(ινιὸ)ρ Λουκᾶ Νίκλον διὰ νὰ πάρουν τὴν προῖκαν ὅπου ἔταξε, ρουχισμόν καὶ ἀσημοχρούσαφον τῆς κυράτζας Σιαματούλλας, τῆς θυγατέρας του καὶ τοῦ σ(ινιὸ)ρ Παναγιώτη Σερβάκι, τοῦ γαμπροῦ του, φαίνεται εἰς τὴν ἀρεσκειά της στίς 18 Μαΐου, ἀπερασμένου εἰς τὰ ἄτη μου διὰ τὴν στίμα τῆς ὁποίας ἐκλέξανε κριτᾶδες τοὺς εὐγ(ενεῖς) Τζώρτζη Μπαρμπιάνη¹⁾ καὶ Τζώρτζη Ἀνδρίτζη²⁾ καὶ ὅ,τι κάμουν καὶ στιμάρουν τὰ αὐτὰ μέρη νὰ κρατοῦν στερεὸν καὶ βέβαιον καὶ καλὰ γεναμένον. Ἐν πρώτοις: Δύο κρεββάτια ντόπια γιομᾶτα μαλλὶ μὲ τὴ μακρυνάρα

¹⁾ Ἡ οἰκογ. Βαρβιάνη ἐκ τῶν ἀρχαιοτέρων τῆς νήσου τῶν ἐγγεγραμμένων ἐν τῇ χρυσοβίβλῳ, ἀπαντᾷ καὶ σήμερον. Ἐλέγετο καὶ Μπαρμιά ἢ Βαρβία. Πρῶτος μαρτυρεῖται ὁ Παῦλος (1599 - 1614). Τὸ ἐν τῷ Ἀρχιεποφυλακείῳ Ζαχ. σωζόμενον Χρονικὸν τοῦ συμβολαιογράφου Β. Διονυσίου (1788 - 1866) δυστυχῶς ἐκάη κατὰ τὸν σεισμόν τοῦ 1953 ὁμοῦ μὲ ὅλα τὰ ἔγγραφα τοῦ Ἀρχιεποφυλακείου.

²⁾ Ἡ οἰκογ. εὐρίσκεται ἐγγεγραμμένη ἐν τῇ χρυσοβίβλῳ τῷ 1598.

